

خرابکارها اجازه نمی گیرند

نگاهی به جایگاه امنیت در فناوری اطلاعات و شیوه های جدید جاسوسی

سعید نوری آزاد

این که امنیت لازمه زندگی دیرروز و امروز بشر است، توضیح واضح است، اما این که زندگی امروز ما در کجای این بازار پرخطر فناوری ها قرار دارد، این سوال را در ذهن ما ایجاد می کند که چه خطراتی ممکن است ما را تهدید کنند؟

امنیت اطلاعات در محیط های مجازی همواره به عنوان یکی از زیرساخت ها و الزامات اساسی در کاربری توسعه ای و فراگیر از فناوری اطلاعات و ارتباطات تاکید شده است. گرچه امنیت مطلق چه در محیط واقعی و چه در فضای مجازی دست نیافتنی است، ولی ایجاد سطحی از امنیت که به اندازه کافی و متناسب با نیازها و سرمایه گذاری انجام شده باشد، تقریباً در تمام شرایط محیطی امکان پذیر است. تنها با فراهم بودن چنین سطح مطلوبی است که اشخاص حقیقی، سازمان ها، شرکت های خصوصی و ارگان های دولتی ضمن اعتماد و اطمینان به طرف های گوناگونی که همگی در یک تبادل الکترونیکی دخیل هستند و احتمالاً هیچ گاه یکدیگر را ندیده و نمی شناسند، نقش مورد انتظار خود به عنوان گره های موثر از این شبکه تعامل و هم افزا را ایفا خواهند کرد.

اطمینان از ایمنی سرمایه های اطلاعاتی و تجهیزات زیرساختی کشور، گذشته از ابعاد گسترده امنیت ملی، کلید قفل فرصت های بی شمار تجاری و غیرتجاری جدید اینترنتی است. آنچه مسلم است، چالش امنیتی رودرروی کشور، دسترسی نداشتن به فناوری یا عدم وجود محصولات امنیتی نیست، بلکه سیاست گذاری، فرهنگ سازی، بهره وری مناسب از منابع موجود و نیز سازگاری آن ها به گونه ای است که نیاز منحصر به فرد شبکه و فضای دیجیتالی کشور را تامین کند. [نصرت الله جهانگرد، مقدمه ترجمه کتاب امنیت و فناوری اطلاعات، نوشته سادوسکای]

سرقت اطلاعات رایانه از طریق پرریز برق

پیشرفت تکنولوژی مانند تیغی دولبه است که خاصیت ها و نمودهای مثبت و گاه منفی دارد. استفاده از شیوه های مختلف برای ارسال اطلاعات توانسته آسایش و امکانات بسیاری را برای ما فراهم کند، اما همین نقل و انتقال اطلاعات می تواند بسیار خطر آفرین باشد، چرا که این محیط دارای خواصی منطقی است که مشکلات امنیتی بسیاری نیز دارد.

یکی از جدیدترین شیوه های سرقت اطلاعات از ارتعاش نوسانی برق در دستگاه رایانه فرد است که می تواند روی برق ورودی دستگاه تاثیر بگذارد و به نوعی واکنش انعکاسی به وجود آورد. همین واکنش کافی است تا در آن سوی کابل برق ورودی کسی بتواند اطلاعات شما را بدون اطلاع تان دریافت کند و به گفته پژوهشگران در امر امنیت

اطلاعات، از پرریز برق می توان برای شنود آنچه مردم روی صفحه کلید کامپیوتر تایپ می کنند، استفاده کرد.

پژوهشگران موسسه Inverse Path دریافته اند که فقدان لایه های حفاظتی کافی برای جلوگیری از انتشار نویز در کابل برخی صفحه کلیدها، باعث می شود که هنگام تایپ هر حرف، اطلاعاتی حساس از طریق این سیم نشت کند و روی جریان های داخلی

این ۲ محقق گفته اند که ۶ سیم داخل یک کابل PS/2 معمولاً نزدیک به یکدیگر هستند و حفاظت نویزگیر مناسبی ندارند. این مساله باعث می شود اطلاعاتی که از طریق سیم داده (Data) که رابط صفحه کلید و رایانه است به شکل تغییر ولتاژ در حال انتقال است به سیم متصل زمین (Earth) در همان کابل القا شود.

سیم اتصال به زمین در نهایت از طریق منبع

در حال حاضر بیش از ۹۵ درصد از مبادلات اطلاعات با پست الکترونیکی از طریق سایت های خارجی یا سرورهای خارج از مرزهای کشور انجام می شود

تغذیه کامپیوتر به پرریز برق و از آن جا هم به کل مدارهایی که برق اتاق را تامین می کنند متصل می شود.

آنچه شرایط را برای این القای ناخواسته اطلاعات فراهم می کند، سرعت پایین انتقال اطلاعات صفحه کلید است که سرعت آن به مراتب کمتر از سرعت عملکرد دیگر قطعات کامپیوتر مانند کارت گرافیکی و پردازنده مرکزی است.

در این مقاله آمده است: « موج مربعی سیگنال PS/2 را که با کیفیت خوب به سیم ارت منتقل

می شود، می توان به اطلاعات اصلی صفحه کلید تبدیل کرد.» یعنی همان کاری که دریافت کننده اطلاعات در داخل رایانه انجام می دهد، می توان دوباره انجام داد و اطلاعات را بازسازی کرد.

پژوهش این افراد نشان داد که حتی اگر محلی که تلاش برای دزدی اطلاعات از آن صورت می گیرد تا ۵ متر از پرریز برق فاصله داشته باشد، اطلاعات بدون مشکل منتقل می شود و در نتیجه چنین روش شهودی اطلاعات در اتاق هتل یا دفتر کار نیز قابل استفاده است.

این ۲ پژوهشگر اعلام کرده اند که تحقیقات آن ها در این زمینه کماکان ادامه دارد و قرار است نحوه انجام چنین حمله ای در کنفرانس مسائل امنیتی Black Hat که از روز ۲۵ تا ۳۰ ژوئیه در لاس وگاس برگزار می شود، به نمایش گذاشته شود.

این روش به علت دارا بودن خاصیت حمله به سیستم های سیمی اهمیت بسیاری دارد چراکه سیستم های قبلی تماماً روی سیستم های بی سیم تکیه داشتند.

صفحه کلیدهای بی سیم که اکثراً با سیستم بلوتوث هماهنگ شده است، هیچ گونه امنیتی ندارد و اطلاعات به آسانی از آن ها نشت پیدا می کند. اطلاعاتی که فرد در هنگام تایپ روی صفحه کلید بی سیم وارد می کند، از فاصله چندین متری و حتی از پشت درهای بسته نیز قابل دریافت است. در کنفرانس IEEE که برای امنیت تشکیل شده بود، روی موضوع امنیت این سیستم ها تاکید خاصی شده است. استفاده از این نوع سیستم ها در ادارات امنیتی و جاهایی که اطلاعات حساس مبادله می کنند، به هیچ عنوان توصیه نمی شود.

امنیت اطلاعات ایرانی

موضوع « شبکه داده ملی» یا همان «اینترنت ملی» سال های زیادی است که زبان، فکر و وقت متخصصان را به خود مشغول کرده و از دیدگاه درست این شبکه باید شبکه انتقال اطلاعات کشور باشد که در تمام مواقع نیاز ارتباط ما با میزبانی سرورهای خارجی مرتفع نشود.

این شبکه که در حال حاضر وضعیت نامعلومی دارد، قرار است امسال ۱۰۰ هزار مدرسه و دانشگاه و بسیاری مراکز درمانی را به هم متصل کند. شبکه الکترونیک سلامت و شبکه ملی مدارس همچنین شبکه علمی کشور، قرار است روی این بستر پیاده سازی شوند. منفعت اصلی این شبکه امنیت آن است که می تواند برای مواقع حساس و امور زیربنایی کشور به کار رود. داشتن ایمیل امن و یک تبادل اطلاعات کاملاً ایمن بر بسترهای غیر از این شبکه، امری بسیار پرهزینه و پرخطر است.

در حال حاضر بیش از ۹۵ درصد از مبادلات اطلاعات با پست الکترونیکی از طریق سایت های خارجی یا سرورهای خارج از مرزهای کشور انجام می شود.

منابع

Linda McCarthy, IT Security: Risking the Corporation, Prentice Hall, 2003.

<http://www.bbc.co.uk/digitalrevolution/>

<http://www.gateprotect.com/>